

nem Demosthenis audiente populo accuratissimè perlegisset, illis vtriusque vim stupentibus, sed plusculum, Demosthenis. O (inquit Aeschines) si illum perorantem audissetis. Ingens, ut ait Plinius, testis inimici, meo quidem iudicio, vel ob hoc verus mirator eloquentiæ, qui professionis suæ potius, quàm alieni memor odij, quid laudandum erat, etiam in hoste prædicaret, præsertim cum dissimulare taceréque posset. Constat enim quosdam in scribendo graues, parum vehementes in loquendo: quosdam ex diuerso, qui omne scribendi studium auctoritate frontis motuque corporis eleganti, claraque & pro qualitate rerum volubili pronuntiatione transcendant. Quo nihil in oratione potentius norunt, qui artis oratoriæ præcepta didicerunt: illorum gloriam minuit præsentia, horum auget, illos legi præstat, hos audiri. Horum igitur in numero posuit Demosthenem ille.

PLATO.

Eloquentia Platonis antequàm etiam loqui posset emicuit, dum infantulum in cunabulis consopitum, innoxio contactu circumlabentes apes mellificauerunt in labellis eius, clarum melli-